

fitur. Regni, quæ incipit, qui litteras, lib. 3. quem refert, & sequitur Cassan. in consuet. Burgund. fol. 64. numer. 51. & plenius per Fab. Monteleo. in sua Praxi. arbit. part. 4. numer. 815.
 194 ubi si in hoc crimen falsificationis litterarum Apostolicarum, & Regiarum sedecim specialia accumulauit.
 195 Item ꝑ adde, an falsitas potius præsumatur in litteris gratiæ, quam iustitiæ; Mascard. de probat. conclus. 747. volum. secundo.
 196 Item ꝑ adde, quod falsitas commissã in litteris apostolicis est crimen mixtum, quod potest puniri à Iudice Ecclesiastico, & seculari, ita Abb. & Doct. in capit. cum sit generale. de foro compet. & Boss. in tit. de fals. num. 108.
 197 Item ꝑ adde, quibus penis puniantur falsificantes litteras, vel sigillum Papæ, Regis, Iudicum, & prælatorum, aut scienter utens dictis litteris falsis, siue sit clericus, siue laicus, latè per Boer in decis. 82. Grammat. uoto 25. numer. 9. & Socin. in cap. falsificationum. de crimine fals. & de pena mandantis talem falsificationem fieri, Grammat. decis. 27. & Jan. pena falsi tenetur mutans, uel abradens litteras Iustitiæ Principis, uel sigillum, quoad facti narrationem, Plot. consilio. 95. ubi loquitur de constitutione Mediolani, qua puniuntur falsificantes sigillum, & litteras Principis, & 198 quibus ꝑ penis puniantur clerici falsificantes litteras apostolicas, uel Iudicum, Bernard. Diaz. in Pract. crimin. cano. capit. 108.
 200 Item ꝑ adde, quod falsificans litteras Delegati Papæ, ita acriter non punitur, sicut, si falsificasset litteras Papæ, Felyn. in capit. secundo, de rescript. uers. Stylius; & ꝑ ita est de falsificante litteras Proregis, secundum Grammat. in decis. 27. in fine.
 202 Item ꝑ adde, quod statutum puniens ad mortem falsificantem sigillum Regis non habet locum in falsificante uerba scripturæ Regis, Afflic. decis. 404. & ibi latè de pena iuris communis, & Regni Neapoli, falsificantis sigilla, & litteras Principis. Partum supponens. Adde, quod iste casus deficit in textu authoris, licet reperiat in summano, de quo uide per Boss. in tit. de partu supposito, & quibus coniecturis, & præsumptionibus partus suppositio probari possit, latè per Mascard. de probat. conclus. 1147. & Menoch. de præsumpt. libro quinto, præsumpt. 24. & ꝑ per testes criminis particeps illud crimen probatur, Deci. consilio 342. per totum; & cum Decio in eadem causa consuluit Ruin. in consil. 158. volum. quinto; & idem tenet Crauet. in consilio 178. numero tertio, Mutatio nominis. Adde, quod etiam iste casus non reperitur in textu, & est positus in summano, de 205 quo uide similiter Boss. in tit. ꝑ de mutatione nominis, & latè per Menoch. de arbit. iudic. casu 318. quibus penis mutantes sibi nomen puniri debeant, & idem dicendum est de mutatione uestium dolo facta, ut per Port. consilio 77. numero tertio, & ꝑ de consilente, ut quis nomen sibi mutet, uide Socin. iun. in consilio 38. volum. secundo, & Afflic. super consil. eos qui scienter, in fine de penit. rubric. 55. libro tertio, ubi de consilente, ut quis sibi mutet nomen, quando deponit testimonium, qui punitur de falso, & quantum sit licitum mutare ꝑ nomen proprium, signum, uel sigillum, & alienum sumere, & quomodo, Gulielmus de Bened. in capit. Rayn. in princip. fol. quarto numero 44. & an ex iusta causa absque pena mutari possit, Bertazol. consilio 408. numero decimoquinto, & decimonono, volum. secundo. Baiard.
 206 ꝑ adde, quod falsificans litteras Papæ, uel alterius Principis falsi pena plectatur, uide per Iason in repetit. leg. admonendi, de iur. iurandi numero 129. Et falsi-

ficans litteras delegati Papæ non ita acriter punitur sicut falsificasset litteras Papæ, per Felyn. in cap. 2. de re. cript. uers. Stylius. Et de falsificante litteras Proregis, qui non fuit punitus, ac si litteras Regis, uide per Grammat. decis. 27. numero fin. Giach.
 quod de rasura alicuius instrumenti. Et est communis opin. ut dicit Afflic. decis. 404. post num. 4.
 33 Aperiens, & desigillans litteras alienas, ut illas ostendat aduersario, committit crimen falsi: ita tenet Bartol. in leg. Titio, numer. tertio ff. ad municip. Et est communis opin. ut dicit Aug. ad Ang. de malefic. in uerbo, falsario, numer. 10. quem refert Pract. Conradi, fol. 391. col. 1. in princip.
 falsi locus sit, oportet ut rei sit stantia commutetur capit. ex litteris, de fide Instrum. Bald. & Doct. in l. fin. C. de edict. Diui Adrian. toll. Cephal. consilio 332. numer. 13. & quando 210 ꝑ dicitur commissum vitium rasuræ, siue cancellationis in parte substantiali, uel accidentali, Menoch. de adipiscend. possess. remed. quarto, numero 712. cum sequen. Et rasura 211 ra ꝑ non nocet, quando, ea non obstante, post legi, quod prius erat scriptum. Crauet. consil. 73. numer. decimoquinto, & Grammat. consilio 75. in ciuil. & Vrill. ad Afflic. in decis. ultim. numero septimo, & Menoch. ubi supra, & de rasura scripturæ uide etiam Mascard. de probat. conclus. 1254. volum. 3. Baiard.
 b Aperiens, & desigillans. Iste est text. in l. 1. §. siis, qui 212 elucet, ff. eod. quem text. ibi ponderat Bartol. contra Notarios, & Procuratores, uel Aduocatos, qui iura, & instrumenta tuorum clientulorum ostendunt eorum aduersarijs, quia incidunt in penam falsi. Ad idem per Iacobin. de Santo Georg. in leg. si legatarius, sub numero tertio, Cod. de legat. qui dicit eum, qui solum aperit, nec alij ostendit, puniri pena extraordinaria. Et ad rem adde etiam per eundem Bart. in leg. secundo, ff. eodem, atque per Franc. Marc. quæst. 740. & per Iason in repetitio. leg. admonendi, numer. 150. ff. de iur. iur.
 Non restituens uero litteras ei, cui restituere mandatum suscepit, committit falsum, per Bartol. in leg. Titio, col. fin. uersicul. uenio, ff. ad mancip. & in l. secundo. Cod. de fals. & in leg. si quis in graui, §. tabulas, ff. ad Senatufconsult. Syllanian.
 Ad materiam adde, quod lacerans generaliter incurrit crimen falsi, & quod contra comburentem, uel radentem scripturam ad celandum ueritatem procedi debet ad torturam, ex quo committit falsitatem, in qua æcerrima fieri debet indagatio. Idem de cancellante scripturam publicam, quia falsum committit, ex quo ueritate occultat. Item lacerans probationes assumptas super tali crimine incidit in illud crimen, de omnibus habetur per Crauet. in consil. 6. col. 8. in uersic. secundum crimen, & in uersic. tertium crimen. Et laceratio subsecuta, declarat, qualis fuerit lacerantis animus in præteritum, & qualis fuerit informatum ueritas, per Crauet. ibid. col. 7. uersic. 5. & num. 30.
 Desigillans. Adde, & de conuerlo, quod sigillans litteras alieno sigillo absque expressa attestacione incidit in penam falsi: sed quando, uide per Franch. Marc. quæst. 974. per Bertach. in suo Repert. uerbo, sigillatio. septimo. Similiter scribens litteras alieno nomine eo ignorante, dicitur falsarius, in cap. primo de magistr. post numerum 5. Detruncans uero bullas de litteris Papalibus, siue de alijs, incidit falsum. Bartol. in leg. Paulus, in fine, eodem. Similiter pena falsi tenetur suæ Ciuitatis consilia reuelantes: Et primarum ministeria sui Potestatis, uel Præsidis detegentes per Capol.

Capol. crimin. consil. 39. nu. 19. Similiter aduocatus, qui per penam falsam suscepit aduocationem, falsi pena punitur. Glo. in l. 1. de Sicar. & ibi per Marsil. num. fin.
 Et ad illud, quod superius dixi de aduocato ostendente iura clientuli sui parti aduersæ, qui incurrit penam falsi, adde, ut per Iason. in l. non dubium, nu. 36. C. de legib. Itè si aduocatus falsam legem adducit, tenetur iudex eam rejicere, alias uterque falsi crimine tenetur per Rip. in l. 4. §. hoc autem iudicium, nu. 31. ff. de damn. infect. Sed aduerte, ne decipiarius, quia præsupponit scientiam.
 Item fingens se Doctorem, qui non est, falsi pena tenetur per Boss. in tit. de falsis, numero 131. quod intellige, si actum aliquem Doctori congruentem fecerit, alias si se simpliciter Doctorem appellauerit, extraordinarie solum punitur, ita per Corset. in Repert. Felyn. uerbo. Doctorem usurpans, atque per Moncha. ad Crot. tractat. de testibus nu. 176. cum sequen. Idem de illo, qui dicit se clericum, cum non sit, per Felyn. d. c. 1. de magistr.
 Idem de illo, qui dicit se comitem, & facit actus comitis, cum non sit, debet grauiter puniri citra mortem, per Felyn. num. ibidem.
 Item, fingens se creditorem mercatoris, uel sibi non fuisse solum in præiudicium aliorum creditorum, tenetur pena falsi, per Iacob. de S. Georg. in l. repetita, num. 2. ff. de fide instrum. qui numero tertio idem addit de illo, qui conficit apocam, uel scripturam sub nomine alieno, quasi ille scripserit, qui incidit in penam falsi, & num. 4. similiter de Notario actorum, qui scripsit in actis, talem realiter produxisse tale instrumentum, & alia, quæ in rei ueritate non fuere producta nisi uerbo, incidit in crimen falsi. Item impetrans supplicationem alterius nomine punitur arbitrio iudicis, ubi supra per Felyn. Item citans aliquem fingens se nuncium, cum non sit, punitur ciuilitè, & criminaliter, & tenetur ad interesse citati, ibidem. Item abradens de litteris scribentis nomen, & suum apponens, punitur ut falsarius, ibi. Idem de notario, qui conficit instrumentum, & non est Notarius, quia tenetur pena falsi, secus si erat, & fuit depositus, per Boss. ubi supra, de falsificationibus uero descriptorum, atque de istorum pena, uide per Afflic. decisione 21. & 24. & per Iason. de Lud. eius decis.
 Ultimo nota, quod falsum in iudicio, committens, potest abque nouo processu puniri, per Ancharan. consil. 173. col. fin. Item, quod ubi apponitur falsi exceptio in rescripto, tunc maior seueritas requiritur in inquisitione, quã in alia scriptura, per Afflic. decis. ult. num. 16. Giach.
 b Aperiens. Aperiens, uel non restituens, Bart. in l. qui testamentum, ff. de fals. Emanuel Suarez, uerbo litteras, practic. B. Diaz. c. 96. Rom. consil. 365. in fin. Decian. tract. crimin. tom. 2. lib. 7. c. 17. nu. 46. Rol.
 213 Aperiens litteras alienas. Adde, quod amouens litteras iudicis à manu seruentis pena falsi tenetur, Guid. Papa decis. 214. 579. num. 5. & ꝑ quid in lacerante litteras iudiciales, uide Guid. Pap. decis. 233. & ibi addentes.
 215 Item ꝑ adde, quod dicitur aperuisse litteras, qui non legit Bartolus in l. tertia, §. si quis tabulas, ff. ad Syllan. & quis dicitur ꝑ legisse scripturam, Bartolus, & Baldus in l. prima, ff. de his, quæ in testam. dolen. in princip. & Bartolus in l. 217. quæ testam. ff. ad l. Cornel. de fals. ita distinguit; ꝑ aut quis aperuit litteras, ut aduersario mittentis eas ostendat: & tali in casu incidit in penam falsi: si uero aperit, & ipsemet uidit, & alteri non ostendit: & tunc putat, quod debeat puniri extraordinarie crimine stellionatus: & idem tenet Roman. in consilio 397. uersiculo Dum uero. Et Alciatus in consilio 218. impressio post eius tractat. de duel. num. decimoquarto; & si diuulgaret contenta in litteris ad alterius iniuriam, actione iniuriam teneretur, Gondisl. Villadiego Hispanus in tractat. Iulij Clari Sentent. Pract. Crimin.

tu de legat. in tertia parte, quæstione prima, num. 4.
 219 Item ꝑ adde, qui litteras alteri scriptas lacerat, uel comburit, tenetur pena falsi, Abbas in capitulo cum olim de offic. delegat.
 220 Item ꝑ adde, quod si aperiens litteras alterius, esset clericus eius pena: na effect de positio, ead falsariorum, de crimin. falsi. & Rom. consil. 367.
 221 Item ꝑ adde, quod si quis ex apertura litterarum publicarum consilium inerat, quo hostes Principis, aut Reip. aduersus eo iuuet; tali casu aperiens litteras publicas incidit in crimen læsæ Maiestatis. Roman. in dicto consil. 165.
 222 Item ꝑ adde, quod sigillans litteras alieno sigillo absque expressa attestacione incidit in penam falsi, & quando, uide 223 Franc. Marc. decisione 274. & ꝑ similiter scribens litteras alieno nomine eo ignorante, dicitur falsarius, Felyn. in capit. 1. num. 5. de magistris.
 224 Item ꝑ adde, quod lacerans instrumentum uolenter in præsentia iudicis punitur arbitrio iudicantis Alexand. in l. respiciendum, §. delinquentis, ff. de penis, Bald. in l. 1. num. 2. C. de fid. instrum. & Abb. in cap. accepimus, numero quarto, extra eodem, & ibi in additionibus multum diffusè declaratur.
 225 ista materia de lacerandis scripturis, ubi habetur, ꝑ quod eadem pena ueniret puniendus, si auferret, licet non uiolaret, & idem tenuit Rom. in singul. 381. & Bald. in cap. peruenit e. primo de testi. cogen. quod si laceratio fit, ut ueritas occultetur, punitur pena falsi; aliàs uero punitur extraordinarie, & idem tenuit Felynus in cap. accepimus, numero duodecimo cum sequen. & ibi numero decimoquarto, dicit ꝑ de proiectante instrumentum in ignem, postquam fuerit productum, quando arguebatur de falso, quod debet puniri pena falsi, & 227 quando ꝑ lacerans instrumenta falsum committat, latè per Mascardum de probationibus, conclusionem 959. volumine secundo.
 228 Item ꝑ adde, quod ueniret puniendus, etiam quod arripet rem propriam, & laceraret, seu in ignem proieceret, quia punitur talis temeritas, Ancharan. consilio 173. numero sexto.
 229 Item ꝑ adde, quod lacerans cartam de libro communis, uel fisci punitur pena, l. si quis id, quod. §. 1. secundum Bart. ff. de iurisd. omn. iud.
 230 Item ꝑ adde, quod aperiens litteras relationis vnius iudicis, etiam si dirigerentur Summo Pontifici, non tenetur pena falsi, sed extraordinaria, text. est in cap. cum olim magister, de offic. deleg. & ibi Abb. dicit communem, & Bertaz. consil. 112. ubi dicit, quod aperiens litteras tenetur pena falsi, quando ostendit aduersario: & ibi in addition. habentur tres casus, in quibus non tenetur pena falsi.
 231 Item ꝑ adde, an ille, qui non restituit litteras eius, cuius mandatum suscepit, puniendus sit, & incidat in falsum, Bald. in l. Titio, cum esset, in princ. ff. ad municip. & etiam ibi Bart. numero tertio.
 232 Idem ꝑ adde, quod si Iudex mittat acta ad consultorem, & pars, cui acta sunt commissa deferenda consultori, dissigillat, aperit, & legit, aliam penam non patitur, nisi quod contra illa acta, nihil amplius potest opponere, cap. cum olim magister, de offic. delegat. & ibi Baldus, & Felynus dicunt, quod licet non possit dicere, scripturam dissigillatam, non esse ueram, poterit tamen dicere, contenta in ea non esse uera. Idè tenet Anguissol. in consilio 20. libro primo, ubi dicit, quod licet 233 ceteri notarius ostendens attestaciones, nondum publicatas, incurrat penam falsi: pars autem, cui fuerunt ostensæ, nullam penam incurrit. Baiard.
 334 c Adscribens sibi legatum. Adde ꝑ uidentium omnino Hostiens. in summa, titulo de crimine falsi, numero quinto, circa huiusmodi falsitatem; & in quibus casibus excusari possit.

225 Item q̄ adde, quod notarius potest sibi ascribere in testa- mento certam quantitatem pro mercede, & precio scripti testa- menti, & non incurrit penam falsi, dummodo quantitas lega- ta non sit nimis excessiva pro debito suae mercedis, quia sa- peret legatum, Cuman. conf. 79. quē sequitur Simon de Pre- tis de interp. ult. vol. lib.

2. solut. 2. nu. 28. Baiard. d. Si tamen notarius.] Vel etiā ipse testator id scripserit, quia etiā potest per se poterit, l. 2. C. de his, quae in test. sibi ascrib. 1. 10. Dilect. de art. test. tit. de leg. caut. 1. Ros.

239 Si tamen Notarius.] Adde, q̄ quod idem tenet Mantie. de coniect. ult. volun. lib. 1. tit. 6. nu- mer. 5. Baiard.

e Prohibens aliquem testari.] Tu adde, & vide fufus, ac diligentiori stu- dio per Iac. Menoch. de arb. iud. lib. 2. cent. 4. caf. 397. vbi explicatum ha- bes, quibus penis, & quā do testari impediens, vel testamentum prius condi- tum reuocari, uel com- pellens hāc eadem facere afficiatur. Giach.

237 Prohibens aliquem testari.] Adde, q̄ videndū Plot. in l. si quādo, §. 45. nu. 1. C. vnde vi. Practi- ca autē, & modus quere- lae instituendae aduersus aliquem prohibentem, ne quis possit testari, seu mutare primum testa- mentum, & quot requi- rantur, & quomodo pro-

238 bentur, q̄ plenē habentur per Paris. conf. 67. vo- lu. 3. & Galiel. de Bene. in c. Raynutius, in ver. condidit, col. 2. nu. 23. de testam. vbi dicit etiā, quod prohibitio probatur, si impediat venire notarium, vel testes. Et quibus penis prohibēs testari puniatur, vide omnino Menoch.

239 de arbitr. iud. casu 365. vbi de hac materia llatissime, & gra- uissime peccat cum obligatione restituendi, & pena perdendi hāc hereditatem, Nauar. in Manuali conf. c. 26. nu. 36. tomo 1. fol. 354. vide etiā omnino nouissime tradita per Peregr. de iure fisci. li. 2. tit. 6. vbi quibus modis testari prohibetur, & quae probationes requirantur, & prohibitum quem fuisse testari, quomodo probetur, vide etiā Mascard. de probat. conclus. 1355. Hoc autem non procedit, quando post prohibitionem potuit testator multoties ad libitum testamentum cōdere, aut mutare, quoniam tunc illi, qui prohibuerant, damnū aliquid sentire non debent. Menoch. vbi sup. nu. 25. Baiard.

f Vellet testari.] Adde Menoch. vbi sup. nu. 31. Giach.

* f Vellet testari.] Aliam penam falsi, sed hic nō tactam. vide apud Neguf. tract. de hip. 1. memb. 3. par. sub nu. 25. Item adde, quod in hoc § non fuit tactum, quia non modo dicens, fabricans, vendens, abradens, prohibens, & similia incidit in penam falsi, sed etiā tacens, Menoch. de arbitr. iud. lib. 2. centur. 3. caf. 276. nu. 26. cent. 14. caf. 310. nu. 14. Crauet. conf. 282. sub nu. 7. ad fin. & tunc contra talem testem procede, vt in fr. q. 25. vers. Torquentur etiā, vbi dixi, & no. quia in tali casu taciturnitatis magis dicitur delictum fraudis, quā mal-

nuncupatio, quod confici- tur coram testibus, propte- rea que videtur cessare suspi- cio, ex quo voluntas potest etiam per ipsos testes probari? Resp. quod etiā in tali te- stamento locum habet dispo- sitio dicti Senatusconsulti. Ita tenuit Dyn. quem communi- ter Doctor. sequuntur, vt di- cit Bello. conf. 80. post nu. 3. Hanc etiā dicit esse com- munem opi. Boss. in tit. de ijs, qui sibi ascribunt nu. 3. Licet enim ad sint testes, quando conficitur testamentum: ta- men experientia docet, quod quilibet de facili obliuiscit- tur, praesertim ea, quae ad ip- sum non pertinent. Praeterea vbi quid reperitur scriptum in testamento, pauci sunt, qui contra ipsum testamentum ve- lunt deponere. d Si tamen no- tarius probaret per testes, quod testator tale legatū sibi reliquisset, credo, quod euita- ret penam falsi. Et ita intelli- go illud, quod dicit Anan. in cap. accedens. post num. 6. de crim. falsi, dum attestatur communiter teneri, quod quan- do est tale testamentum nunc- upatum, quod probatur per testes, non tenetur nota- rius in eo aliquid sibi adscri- bere: f. quod secuta probatio- ne per testes, notarius non sit ex ea causa molestandus.

sitatis, vt per Angel. de Vbaldis allegatum supra, vers. Tertius est casus d. conf. 73. nu. 11. vol. 2. Drog.

Prohibitus testari.] Declarata, vt non procedat, quando post prohibitionem potuit testator multoties ad libitum testamen- tum condere, aut mutare, quoniam tunc illi, qui iam probi- buerant damnū aliquid

236 Prohibens aliquem testa- ri incidit in crimen falsi. l. Paulus, ff. de falsis. vt in ca- su Corn. consil. 56. lib. 1. & conf. 84. eo. vol. et conf. 209. lib. 2. & conf. 110. lib. 4. & Calc. conf. 91. & Ias. consil. 31. lib. 1. & Soc. conf. 105. lib. 1. & Soc. iun. conf. 148. lib. 2. Et punitur talis probi- bens pena extraordinaria, arbitrio iudicis. Ita tenent cōmuniter Doct. vt dicit Boss. in tit. de ijs, qui prohibent ali- quem testari, nu. 1. & ei aufer- tur hereditas tanquam ab in- digno. Scias tamen, quod ad hoc, vt huiusmodi pena locū habeat, duo requiruntur: Pri- mum, quod defunctus vellet testari: Secundum, quod fue- rit i prohibitus testari. Et hoc est commune dictum, vt attestatur Soc. iun. in d. conf. 148. nu. 1. lib. 3.

237 Vendet eandem rem duo- bus, incidit in crimen falsi: Si vero alienat duobus ali- o contractu quam uenditionis, punitur tantum pena stellio- natus, &c. in l. qui duobus, ff. de falsis. Sed certe illius iuri- bus derogatum est per gene- ralem consuetudinem, vt at- testatur Pract. Pap. in for- ma libelli, in actione hypo- thecaria, in verbo, Sub ead. col. fin. quem refert Pract. Conradi. fol. 396. nu. 22.

240 Vendet eandem rem duobus.] Adde, q̄ quod fallit tribus modis, vt per Plot. in repet. l. si quan- do, § quarto, numer. 69. fol. 50. C. vnde vi. Vide Menoch. de arbitr. iudic. cas. 381. vbi declarat statutum de

pena vendentis rem duobus, & ibi numero vndecimo, po- nit etiam q̄ de donantibus rem duobus, * & etiā, qui tenta- uit alienare, punitur debet secundum Menochium vbi sup. de arbitr. iudic. casu 360. numero septuagesimo. Et quod hodie huiusmodi delictum non sit punibile pena falsi, Bursatus consilio centesimo, numero trigesimo primo, Volumine primo, vbi dicit, quod tantum punitur ex iuris municipalis censura.

Item adde, quod obligans rem suam duobus, debet dicere secundo, etsi non praedixerit, crimine stellionatus tenetur, le- ge tertia, ff. de crimin. stellion. quod intelligendum est, si debi- tor interrogatus esset; aliās non: A liter magna pars hominū, qui res suas obligant passim hoc crimine tenerentur, quod nō est dicendum.

Vnde bonum esset, si creditor timet, rem aliquam prius fuisse ad aliquem obligatam, vt interroget tempore contra- ctus debitorem; & tunc, si per calliditatem negauerit, tenebitur pena dicti leg. Ita declarat Rebuffus in constitut. reg. to- mo secundo, in tractatu de constitutione reddituum, articulo primo, Glossa octaua, versiculo decimoquinto, folio 408. Et si dicit illam non esse alteri obligatam, & si contrariū apparet

pror. it-

promittit illam liberare, euitat penam; Neguf. de pignor- part. 3. membr. 1. numer. 21. Et ad hoc dictum, quod vendens eandem rem duobus teneatur pena falsi, vide etiā Monticel. in pract. crim. reg. 15. nu. 36. vbi plenē.

Item adde, quod obligans eandem rem duobus euitat pe- nam, si alterum per obli- gationem pecuniae ser- uat indemnem. Luc. de pen. in l. 1. num. 11. C. vt nemo ad suū patroc. lib. 11. Baiard.

8 Trita est conclusio apud omnes, quod suspicio falsi pro veritate habetur: & fuit di- ctum Archid. in capiti. in me- moriam, 19. dist. Scias tamen, quod haec conclusio ita simpli- citer intel. e. Ita non est vera, imō in contrarium est commu- nis opin. vt attestatur Gratus conf. 69. nu. 16. lib. 2. Socin. iun. conf. 45. nu. 8. lib. 3. quē refert Hercula. de prob. nega. nu. 131.

9 Est igitur distinguendum: Nam aut loquimur in crimi-

ne, & praesumptiones, quam illae requiruntur in causa crimi- nali, dummodo praesumptiones sint fauis vrgentes: fecus au- tem, si leues, striuolae, & temerariae. Paris. conf. 28. nu. 50. vol. 2. Nat. conf. 633. nu. 16. & Menoch. de praesumpt. lib. 1. q. 99. nu. 19. & quod suspitio falsi pro veritate habeatur in ciuilibus ad infringendam fidem probationum tantum, nō aut. in ad puniendum, Ioseph. Ludouic. in decis. Lucen. 15. numer. 65.

242 quid sit suspicio, & quod gradus sint suspicionis, latissi- mē per Menoch. de praesumpt. lib. 1. quaest. 7. nu. 41. cum multis sequen. & de multis suspicionib. habetur per Crauet. consil. 134. nu. 26. cum sequen. & conf. 28. Ruin. consilio 35. volum. 4. Socin. iun. consil. 189. numer. 61. volum. 2. Paris. conf. 12. nu. 16. vol. 4. Neuiz. conf. 8. nu. 38. decis. Pedem. 117. Decian. conf. 99. nu. 11. vol. 2. Monticel. in pract. crim.

243 reg. 15. nu. 125. vbi accumulauit tresdecim q̄ suspiciones falsitatis, siue iudicia, vide etiā Mascard. de probat. conclu. 730. vbi multum late, quae praesumptiones inducant iustam causam falsitatis, & Menoch. de arb. iud. cas. 187. nu. 34. & in tract. de praesumpt. lib. 5. quaest. 20 & Verat. decis. 4. par. 2. maximē, quando agitur ciuilitate; & ad hanc materiam, & de multis praesump. vide etiā Ferrant. Gargiar. conf. 123. & conf. 125. vol. 1. inter conf. crim. diuers. & Plot. consil. 79. vbi tractat de coniecturis eiusdem dominationis. Et sicut suspi- cionibus, & praesumptionibus inducitur falsitas; ita etiā coniecturis, & praesumptionibus constat suspicio falsi; & qui- bus praesumptionib. & coniecturis, habetur per Port. con. 95. & conf. 134. nu. 39. Cephal. consil. 287. nu. 4. Et Mascar.

245 & magis late Menoch. de praesumpt. d. q. 20. Et q̄ falsitas ex duabus praesumptionib. probatur quando ciuilitate agitur. Cra. d. conf. 134. nu. 39. Cephal. consil. 287. nu. 4. Et Mascar.

246 d. conclus. 740. nu. 45. & circa dictum Archid. quod q̄ sus- picio falsi pro veritate habeatur, vide Crau. d. conf. 134. nu. 26. & Gabr. com. concl. 7. concl. 6. & Abb. conf. 99. per tot. se contra Gabr. in loco supra citato tenet Rim. iun. in conf. 58. per totum; vbi aliter declarat dictum Archid. & suspicio falsi in ciuilibus pro falsitate habetur, nisi à parte producen- te, siue fabricante instrumentum veritas approbetur, & po- terit procedi ad puniendum. i. iubemus. C. de probat. quod est speciale in crimine falsi secundum Cur. conf. 55. nu. 16. & Ferrant. Gargiar. in d. conf. 123. nu. 24. & conf. 125. nu. 24. vbi de communi attestatur.

Iulij Clari Sentent. Pract. Crimin.

247 i. Est igitur distinguendum.] Adde, q̄ quomodo intelligenda sit regula, quod ad probandam falsitatem probationes debent esse de necessitate concludentes, Ferrant. Gargiar. in conf. 248. 126. numer. 8. & sequen. & ibi etiā habetur, quomodo q̄ probatur instrumentum falsum, & instrumentum suspectū

de falso vide etiā Al- ban. d. conf. 99. vbi hanc materiam plenē discutit, & quae differentia sit in- 249 ter falsum, q̄ & suspec- tum de falso. Baiard.

k Aut loquimur in 250 ciuilibus.] Adde, q̄ quod in dubio, si agitur ciuilibus, iudex instru- mento fidem adhibere non debet, Alban. d. cō- 251 filio 99. nu. 7. & q̄ quando quis arguit falsi suspensionem contra in- strumentum, vt in causa ciuili, & pecuniaria nul- lam faciat fidem satis erunt leuiorē probatio-

nes, & praesumptiones, quam illae requiruntur in causa crimi- nali, dummodo praesumptiones sint fauis vrgentes: fecus au- tem, si leues, striuolae, & temerariae. Paris. conf. 28. nu. 50. vol. 2. Nat. conf. 633. nu. 16. & Menoch. de praesumpt. lib. 1. q. 99. nu. 19. & quod suspitio falsi pro veritate habeatur in ciuilibus ad infringendam fidem probationum tantum, nō aut. in ad puniendum, Ioseph. Ludouic. in decis. Lucen. 15. numer. 65.

252 Item q̄ adde, quod testis, vel instrumentum, contra quod tantummodo excipitur, quod est falsum adhuc, vt non pro- bet, & probatur id verum esse per confessionem, vel per tes- tes, non facit fidem; sed tamen ex ordine, nec extra ordine non punitur de falso testis, nec producens instrumentum, vel illud conficiens, nisi excipiens petat etiam illum testem, vel partem criminaliter puniri, vel iudex inquirat de eo dilictō, secundum magis communem opinionem, vt per Boss. in tit. quomodo procedatur per except. num. 2. & 3. * & sequen. vide etiā Io. Ant. de Nigr. in capiti. 216. numero quinto, vbi dicit, quod iudex qui cognouit de crimine, ciuilitate poterit ex officio procedere contra delinquentem, & ei imponere penam criminalem, sed non eadem instantia, nec cum pro- cessu.

253 Item q̄ adde, quod in causa ciuili, vbi agitur de falso, po- test deueniri ad capturam ex sola suspicione falsi, & Fab. Tim. ad Magin. in decis. Lucen. 43. littera B. & late Menoch. de praesumpt. d. q. 99. nu. 8. vbi late.

254 Item q̄ adde, quod in causa falsi, ciuilitate mota, potest deueniri ad legem torturam, etiam contra Notarium, Fran. Marc. decis. 163. numer. 6. part. 2. Mascard. de probat. concl. 740. nu. 47. vol. 2. Afflict. super Constit. Regni, lib. 3. tit. de falsarijs, num. 4. & Fab. Tim. ad Magin. in d. decis. 42. littera, A, decis. 43. littera, B. vbi dicit, quod suspicio falsi sufficit ad capturam, & coniectura ad torturam; sed non ita acriter si- ficur in criminalibus.

255 Item q̄ adde, quod si producitur instrumentum confe- ctum à notario, qui consuevit conficere instrumenta falsa, non probat in ciuili: sed repellitur, nisi testibus comprobetur, Paul. de Castr. in leg. vltim. in princip. Cod. de probat. Alexan. consilio 77. numero 6. volum. primo. Cur. iun. consilio 178. numero 13. qui uerē responderunt de testamento, quod dice- batur suspectum vitio latenti; testibus tamen, & coniecturis detecto, & comprobatur Nat. consilio 933. numero 13. sic etiā de uitio latenti respondet Neuiz. consil. 27. nu. 13, & 25. & ita tradit Menoch. de praesumpt. d. quaest. 99. numero 17. & 18.

156 Item q̄ adde, quod si Notarius nondum esse condemnatus de falso; sed valde esset suspectus, & diffamatus, instru- menta ab eo confecta essent suspecta, Paul. de Castr. consil. 103. uolum. secundo, Bald. consilio 66. factum tale, uolum. 3. Fer rant.

E 3